

og det er ikke noget, Regeringen er kommen til at beslutte i dette Øjeblik, men de forskellige Ministre have alt længe været inde paa den Betragtning, saa vidt det var foreneligt med Hensynet til Arbejdets Kvalitet og Statens finansielle Tarv, at foretrække indenlandsk Arbejde.

Saa skal jeg endelig, inden jeg slutter, gøre et Par Bemærkninger til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen), der under Finanslovens første Behandling i den sidste Midnatstime, da vi forhandlede Finanslovsforslaget, rettede et Angreb paa mig. Det var Spørgsmaalet om at bevare Pengepostkontoret og Overpostmesterens Kontor paa Købmagergade. Herom har jeg tidligere som Indenrigsminister udtalt mig velvilligt og sagt, at jeg skulde gøre, hvad der stod i min Magt, for at dette Ønske kunde blive opfyldt. Det ærede Medlem spurgte den nuværende Indenrigsminister, om han vilde vedgaa Arv og Gæld, og han endte med et Par Bemærkninger, som indeholdt et stærkt Udfald mod mig, men som jeg tror maa bero paa en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Han siger Sp. 1134 i Landstingstidenden: „Jeg har ikke lagt noget Ansvar over paa den højtærede Indenrigsminister. Jeg har kun spurgt, om han vilde vedgaa Arv og Gæld. Nej, Ansvar et hviler paa den nuværende Konseilspræsident, den daværende Indenrigsminister, og det skulde dog nødig blive saaledes, at man ikke kan stole paa de Udtalelser, der blive givne i dette Ting.“ Dette sidste har det ærede Medlem Ret i, i det første har han Uret. Det ærede Medlem glemmer, at der har været et Ministerium imellem det Ministerium, jeg var Medlem af som Indenrigsminister, og det Ministerium, for hvilket jeg i dette Øjeblik staa som Konseilspræsident. Det er ikke mig, der har gjort noget som helst i Retning af at forandre det Forhold, som den Gang var ønsket og paakrævet af det ærede Medlem og hans Meningsfæller. Men efter at jeg var traadt tilbage som Indenrigsminister, har der været en Forhandling imellem Indenrigsministeren og Trafikministeren, og Forholdet er blevet det, at Trafikministeren ikke ønskede at benytte de Lokaler ude paa den nye Postgaard, men ønskede at bytte med de Lokaler, som hidtil have været benyttede af Overpostmesteren og Pengepostkontoret. Jeg kan ikke staa til Ansvar for Handlinger, foretagne af et Ministerium, som jeg ikke er Medlem af, og jeg tror, at naar det ærede Medlem hører den Begrundelse, vil

han erkende, at han har brugt Udtalelser imod mig, som ikke vare berettigede.

Holger Petersen: Jeg har ikke været vidende om, hvorledes det er gaaet til. Jeg holdt mig til den Udtalelse, som den højtærede Minister fremkom med, og det var en Udtalelse, som ikke alene faldt her i dette Ting, men som ogsaa blev afgiven til det nedsatte Udvalg. Det repræsenterede en Imødekommen fra Ministerens Side henimod, at det nuværende Posthus ikke skulde blive reduceret til et almindeligt Kredsposthus. Ansvar et for, hvad der er sket, ligger nærmest hos Administrationen. Den Fejl, Ministeren har begaaet, er, at han ikke har taget et bestemt Løfte af Generalpostdirektøren, ikke har meddelt ham, at han havde afgivet denne Erklæring her i Salen, og at Generaldirektøren saa havde at rette sig efter den. Dernæst er det en Fejl, at der ikke er blevet givet Landstinget Meddelelse om, at der var sket denne Forandring. Det er altsaa Administrationen, jeg særlig lægger det til Last, men her fra Rigsdagen kunne vi ikke henvende os til Administrationen, vi maa henvende os til Ministeren, og jeg mener som sagt, at Ministeren burde have afkrævet Generalpostdirektøren et bestemt Løfte, inden han forlod sit Ministerium.

J. Pedersen: Jeg takker den højtærede Konseilspræsident for hans imødekommende Svar paa de Henstillinger, som fra Udvalgets Side er rettet til ham. Naar den højtærede Konseilspræsident gjorde opmærksom paa, at Spørgsmaalet om Forretningernes Fordeling mellem de forskellige Ministerier afgøres af Kongen, saa har Udvalget jo ikke været blind for dette eller ubekendt dermed. Men jeg antager, at Kongen virker i dette Forhold som i saa mange andre, og at det ikke vil være uden Indflydelse paa Kongens Beslutning, hvorledes Regeringen gennem sin Konseilspræsident behandler en saadan Sag.

Af de andre Udtalelser, der ere fremkomne, have meget faa haft Adresse til mig. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) udtalte, saa vidt jeg opfattede det, kun henvendt til mig, at han maatte erkende, at den Opposition, som man viste, eller den Maade, hvorpaa man tog Afstand fra, søgte at fri sig for Ansvar et, altsaa den Maade, hvorpaa de Herre vilde deltage i Finanslovens Vedtagelse, ikke var meget virksom. I øvrigt syntes det ærede Medlem at have den Opfattelse,